

Brüsszel, 2017. október 16.
(OR. en)

13139/17

**Intézményközi referenciaszám:
2016/0397 (COD)**

**SOC 636
EMPL 483
CODEC 1576**

JELENTÉS

Küldi:	az Állandó Képviselők Bizottsága
Címzett:	a Tanács
Előző dok. sz.:	12844/17
Biz. dok. sz.:	15642/16 + ADD 1 - ADD 8 - COM(2016) 815 final
Tárgy:	Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet, valamint a 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról szóló 987/2009/EK rendelet módosításáról (EGT- és Svájc-vonatkozású szöveg) – Részleges általános megközelítés

I. BEVEZETÉS

A Bizottság 2016. december 13-án benyújtotta a Tanácsnak a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet, valamint a 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról szóló 987/2009/EK rendelet módosítására irányuló javaslatát. A javaslat általános célja, hogy tovább modernizálja az uniós szociális biztonsági rendszerek koordinálására vonatkozó szabályokat azáltal, hogy egyértelműbbé és méltányosabbá teszi őket, valamint javítja végrehajthatóságukat, és ezáltal hozzájárul a személyek Unión belüli szabad mozgásának megkönnyítéséhez.

A javaslat elsősorban öt területre összpontosít: i. munkanélküli-ellátások, ii. tartós ápolást biztosító ellátások, iii. a gazdaságilag inaktív, határt átlépő uniós polgárok egyes szociális ellátásokhoz való hozzáférése, iv. családi ellátások és v. a kiküldetésben lévő vagy másik tagállamba küldött munkavállalókra és a két vagy több tagállamban dolgozó személyekre alkalmazandó jogszabályok.

A javasolt jogalap az Európai Unió működéséről szóló szerződés 48. cikke, amely előírja, hogy az Európai Parlament és a Tanács a rendes jogalkotási eljárásnak megfelelően járjon el.

Az Európai Parlament még nem fogadott el első olvasatban kialakított álláspontot.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2017. július 5-én nyilvánított véleményt.

A Régiók Bizottsága a 2017. július 12–13-i ülésén nyilvánított véleményt.

II. A TANÁCS ELŐKÉSZÍTŐ SZERVEIBEN FOLYTATOTT MEGBESZÉLÉSEK

A szociális kérdésekkel foglalkozó munkacsoport 2017 januárjában kezdte meg a javaslat vizsgálatát. A máltai elnökség napirendre tűzte a javaslatnak azokat a részeit, amelyek az egyenlő bánásmódról és a gazdaságilag inaktív, határt átlépő uniós polgárok egyes szociális ellátásokhoz való hozzáférése, valamint az alkalmazandó jogszabályokra vonatkoznak. A rendelkezések nagy részével kapcsolatban jelentős előrelépés történt. Hivatali idejének lejártakor azonban még mindig maradt tennivaló ezen a két, jogi és technikai szempontból igen összetett területen. Az elért eredményekről szóló, az EPSCO Tanács júniusi ülésére beterjesztett jelentés 6 olyan fontosabb kérdést sorolt fel, amelyekre vonatkozóan további szakértői szintű megbeszélésekre volt szükség (9524/17, 18. o.). Az észti elnökség folytatta az említett két lezáratlan kérdéskör vizsgálatát.

Az egyenlő bánásmóddal kapcsolatban a delegációk nem értettek egyet abban, hogy miként, azaz konkrétan teljesszűrtül, csak részben vagy egyáltalán ne kodifikálják a közelmúltbeli ítélkezési gyakorlatot¹. Azzal együtt, hogy a tagállamok többsége tudatában volt annak, hogy lehetetlen kompromisszumra jutni a közelmúltbeli ítélkezési gyakorlat teljes kodifikációjáról, néhány tagállam még a részleges kodifikációt is ellenezte.

¹ A C-140/12. sz. Brey ügyben, a C-333/13. sz. Dano ügyben, a C-67/14. sz. Alimanovic ügyben, a C-299/14. sz. Garcia-Nieto ügyben és a C-308/14. sz. Bizottság kontra Egyesült Királyság ügyben hozott ítélet.

Az Állandó Képviselők Bizottsága október 11-én megerősítette azt az általános vélekedést, miszerint a legjobb megoldás az lesz, ha nem kerül sor kodifikációra. Az elnökség benyújtja a Tanácsnak a Coreperben folytatott vita alapján készült szöveget, amely már nem tartalmazza a rendelet hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozó (5a) preambulumbekendést, mivel az a rendelkező részben szereplő, az ítélkezési gyakorlatot a 2004/38/EK irányelvre történő hivatkozások útján kodifikáló rendelkezések nélkül elvesztette célját. Az (5-a) preambulumbekendésből az egyenlő bánásmód elvével összefüggésben az elnökség a szöveg pontosítása érdekében törölte az „általános” jelzőt.

AT a kodifikáció elmaradása miatt továbbra is fenntartással él.

Ami az alkalmazandó jogszabályok kérdéséről, az elnökség a különféle tagállami aggályokra megoldást kínálva nagyobb egyensúlyt igyekezett megvalósítani a szövegben, és ennek során a máltai elnökség alatt végzett munkára támaszkodott. Bár szakértői szinten (a szociális kérdésekkel foglalkozó munkacsoportban) számos kérdésben széles körű egyetértés alakult ki, az Állandó Képviselők Bizottsága az (október 11-i) megbeszélésén elsősorban a neki címzett jelentésben (12844/17) szereplő három lezáratlan kérdéssel foglalkozott.

Az előzetes biztosítási jogviszonnyal, illetve az egymást követő kiküldetések között eltelt idővel (14. cikk (1), illetve (1a) bekezdése) kapcsolatban PT feljegyzést küldött körbe, amelyben felvetette, hogy a három hónapos előzetes biztosítási jogviszonyt csak a munkáltató által másik tagállamba küldött személyek 60%-a esetében kellene feltételként alkalmazni. Kérdések merültek fel azzal kapcsolatban, hogy ezt a gyakorlatban hogyan lehetne megvalósítani. Egyes delegációk az előírt előzetes biztosítási jogviszony időtartamának egy, illetve két hónapra történő csökkentését kérték, ugyanakkor mások az egymást követő kiküldetések között eltelt idő három hónapra történő meghosszabbítását szorgalmazták. Az elnökség azt is megállapította, hogy kompromisszumos javaslata meglehetősen széles körű támogatásnak örvend. Az elnökség ezzel együtt – a döntést a Tanácsra bízva – szögletes zárójelben mindkét bekezdésben megtartja a hónapok eredetileg szereplő számát.

A több tagállamban végzett tevékenységek (14. cikk (5a) bekezdés) kérdéséről AT, BE, DE, FR, LU és NL a 14. cikk (5a) bekezdésével kapcsolatban a Bizottság eredeti javaslatát alapul véve közös feljegyzést nyújtott be, amely egy olyan felülvizsgálati mechanizmusra vonatkozó rendelkezést tartalmaz, amelynek értelmében az alkalmazandó jogszabályok meghatározása 24 hónapra szólna, amelyet azután felül kellene vizsgálni. Az elnökség mindazonáltal megállapította, hogy az elnökségi javaslatot a delegációk nagy része támogatja.

A dokumentumok visszavonására vagy helyesbítésére vonatkozó határozatok

visszamenőleges hatályát (19a. cikk (2) bekezdés) illetően egyes delegációk kérték, hogy különbséget kellene tenni a tévedés és a csalás esete között, és aggodalmuknak adtak hangot az esetleges adminisztratív terhek és az érintett személyek jogaira gyakorolt hatások miatt. Az elnökség ennek ellenére megállapította, hogy az elnökségi szöveget ismételten sok delegáció támogatja.

Figyelembe véve a Coreperben folytatott megbeszélést és azt, hogy a delegációk véleménye több kérdésben is eltérő, az elnökség szerint a Corepernek benyújtott kompromisszumos szöveg kellően kiegyensúlyozott, továbbá a három kényes és összetett kérdés bármelyikének módosításához a többi elemet is újból meg kellene vizsgálni.

Az elnökség ezért az alkalmazandó jogszabályokra vonatkozó kompromisszumos javaslatát terjeszti a Tanács (EPSCO) elé.

A kompromisszumos szöveget e jelentéshez mellékeljük (I. melléklet (egyenlő bánásmód) és II. melléklet (alkalmazandó jogszabályok)). A bekezdések számozása a bizottsági javaslaton (15642/16) alapul.

Fennmaradó fenntartások: CZ, DK, IE, NL, PL és UK továbbra is parlamenti vizsgálati fenntartással él, PL különleges fenntartással él a 12. cikkkel kapcsolatban, valamint SK nyelvi fenntartással él.

A Bizottság e szakaszban megerősítette eredeti javaslatát, és a javaslatra vonatkozó bármely változtatással kapcsolatban továbbra is fenntartással él.

IV. KONKLÚZIÓ

Felkérjük a Tanácsot (EPSCO) arra, hogy vizsgálja meg a jelentés I. és II. mellékletében szereplő kompromisszumos szöveget, hogy arról a 2017. október 23-i ülésén részleges általános megközelítést fogadhasson el.

A következőkhöz kapcsolódó javasolt rendelkezések: *Egyenlő bánásmód és a szociális ellátásokhoz való hozzáférés*
883/2004/EK rendelet

(2) preambulumbekzdés

A Szerződés a 308. cikkben szereplőkön kívül a szociális biztonság területén a munkavállalóktól eltérő személyek vonatkozásában nem biztosít egyéb hatásköröket a megfelelő intézkedések meghozatalára.

(2a) preambulumbekzdés

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 45. és 48. cikke biztosítja a munkavállalók szabad mozgását és ennek megfelelően az állampolgárság alapján történő minden megkülönböztetés megszüntetését, valamint előírja, hogy a szociális biztonság területén el kell fogadni azokat az intézkedéseket, amelyek e szabadság biztosításához szükségesek. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 21. cikke értelmében továbbá a Szerződésekben és a végrehajtásukra hozott intézkedésekben megállapított korlátozásokkal és feltételekkel minden uniós polgárnak joga van a tagállamok területén való szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz.

(5) preambulumbekzdés

Egy ilyen koordináció keretében az Unión belül a különböző nemzeti jogszabályok szerint biztosítani kell az egyenlő bánásmódot az érintett személyek számára.

(5-a) preambulumbekzdés

Az egyenlő bánásmód elvének e rendeletben előírt alkalmazását illetően a Bíróság vonatkozó ítélkezési gyakorlatát tiszteletben kell tartani. Ezt az elvet, valamint az e rendelet és a 2004/883/EK irányelv közötti kapcsolatot a Bíróság több közelmúltbeli ügyben hozott ítéletében is értelmezte: a C-140/12. sz. Brey, a C-333/13. sz. Dano, a C-67/14. sz. Alimanovic, a C-299/14. sz. Garcia-Nieto és a C-308/14. sz. Bizottság kontra Egyesült Királyság ügyben.

(5a) preambulumbekzdés

[...]

(5b) preambulumbekzdés

[...]

(5c) preambulumbekzdés

[...]

(47) preambulumbekzdés

E rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájában és az emberi jogok európai egyezményében megállapított elveket.

(48) preambulumbekzdés

[...]

4. cikk

Egyenlő bánásmód

E rendelet eltérő rendelkezései hiányában az e rendelet hatálya alá tartozó személyeket bármely tagállam jogszabályai szerint ugyanolyan jogok illetik meg és ugyanolyan kötelezettségek terhelik, mint az adott tagállam állampolgárait.

A következőkhöz kapcsolódó javasolt rendelkezések: *Alkalmazandó jogszabályok*
883/2004/EK rendelet

(18b) preambulumbekzdés

A légi járművek üzemben tartásához kapcsolódó műszaki követelményeknek és igazgatási eljárásoknak a 216/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet értelmében történő meghatározásáról szóló 965/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2014. január 29-i 83/2014/EU bizottsági rendelettel módosított, a légi járművek üzemben tartásához kapcsolódó műszaki követelményeknek és igazgatási eljárásoknak a 216/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet értelmében történő meghatározásáról szóló, 2012. október 5-i 965/2012/EU bizottsági rendelet III. mellékletének FTL alrészében szereplő fogalommeghatározás szerint a hajózószemélyzet és a légiutas-kísérő személyzet tagjaira vonatkozóan a „hazai bázis” az üzemben tartó által a személyzet tagja számára kijelölt hely, ahol az rendszerint megkezdzi és befejezi szolgálati idejét vagy szolgálati időinek sorozatát és ahol normál körülmények között az üzemben tartó nem felelős a személyzet érintett tagjának elhelyezéséért.

11. cikk

Általános szabályok

- (5) A hajózószemélyzet és a légiutas-kísérő személyzet légi személy- vagy áru fuvarozási szolgáltatásokat lebonyolító tagjainak tevékenységét azon tagállamban végzett tevékenységnek kell tekinteni, amelyben a 2014. január 29-i 83/2014/EU bizottsági rendelettel módosított, a légi járművek üzemben tartásához kapcsolódó műszaki követelményeknek és igazgatási eljárásoknak a 216/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet értelmében történő meghatározásáról szóló, 2012. október 5-i 965/2012/EU bizottsági rendelet III. mellékletének FTL alrészében meghatározottak szerint a hazai bázisuk található.

12. cikk
Különös szabályok

- (1) Az a személy, aki egy tagállamban – a tevékenységét szokásosan ugyanabban a tagállamban végző munkáltató alkalmazásában – munkavállalóként végzi tevékenységét, és akit az említett munkáltató egy másik tagállamba küld, hogy az alkalmazásában ott munkát végezzen, továbbra is az elsőként említett tagállam jogszabályainak a hatálya alá tartozik, feltéve, hogy a munkavégzés várható időtartama nem haladja meg a huszonnégy hónapot, és a szóban forgó személy nem egy korábban az adott tagállamba küldött másik, e bekezdés hatálya alá tartozó munkavállaló vagy a (2) bekezdés hatálya alá tartozó önálló vállalkozó helyébe lép.
- (2) A tagállamok egyikében szokásosan önálló vállalkozóként tevékenykedő olyan személy, aki hasonló tevékenység végzése céljából egy másik tagállamba távozik, továbbra is az első tagállam jogszabályainak a hatálya alá tartozik, feltéve, hogy az ilyen tevékenység várható időtartama nem haladja meg a huszonnégy hónapot, és a szóban forgó személy nem egy korábban az adott tagállamba küldött másik, az (1) bekezdés hatálya alá tartozó munkavállaló vagy e bekezdés hatálya alá tartozó önálló vállalkozó helyébe lép.
- (2a) Amennyiben egy az (1) bekezdés hatálya alá tartozó munkavállaló vagy a (2) bekezdés hatálya alá tartozó önálló vállalkozó nem fejezi be a munkát vagy a tevékenységet, és helyébe egy másik személy lép, e másik személynek továbbra is azon tagállam jogszabályainak hatálya alá kell tartoznia, amelyből a másik tagállamba küldték vagy amelyben szokásosan önálló vállalkozóként tevékenykedik, feltéve, hogy az érintett összes személy által a másik tagállamban végzett munka vagy tevékenység teljes időtartama nem haladja meg a huszonnégy hónapot, és az (1) vagy a (2) bekezdésben említett többi feltétel teljesül.

72. cikk

Az igazgatási bizottság feladatai

- ea) véleményezi az Európai Bizottság számára a 76a. cikkben említett végrehajtási jogi aktusok tervezetét, mielőtt azok a szóban forgó cikkben említett eljárásnak megfelelően elfogadásra kerülnek, és benyújtja az Európai Bizottság részére a fenti végrehajtási jogi aktusok módosításához szükséges megfelelő javaslatokat;

75a. cikk²

A hatáskörrel rendelkező hatóságok kötelezettsége

- (1) A hatáskörrel rendelkező hatóságoknak gondoskodniuk kell arról, hogy intézményeik ismerjenek minden jogalkotási vagy egyéb rendelkezést, ideértve az igazgatási bizottság határozatait is, és azokat az e rendelet és a végrehajtási rendelet hatálya alá tartozó területeken, az e rendeletben és a végrehajtási rendeletben meghatározott feltételek szerint alkalmazzák.
- (2) Annak érdekében, hogy meg lehessen állapítani, hogy melyek az alkalmazandó jogszabályok, a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak adott esetben elő kell segíteniük a tagállamaik intézményei és más érintett szervei – így például a munkaügyi felügyelőségek – közötti együttműködést.

76a. cikk

Hatáskör végrehajtási jogi aktusok elfogadására

- (1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, hogy meghatározza: mely eljárást kell követni annak érdekében, hogy biztosított legyen az e rendelet 12. és 13. cikkének egységes feltételek mellett történő végrehajtása, és adott esetben meghatározza a vonatkozó határidőket is. E végrehajtási jogi aktusokban a Bizottság egységes eljárásokat határoz meg a következők tekintetében:

² NB.: ez a rendelkezés a bizottsági javaslatnak megfelelően a vegyes rendelkezések között szerepel.

- egy olyan hordozható dokumentum kiállítása, illetve annak formátuma és tartalma, amely tanúsítja a birtokosára alkalmazandó szociális biztonsági jogszabályokat,
 - a dokumentum kiállítása, visszavonása vagy helyesbítése előtt ellenőrizendő elemek,
 - a dokumentum kiállító intézmény általi visszavonása vagy helyesbítése a végrehajtási rendelet 5. és 19a. cikkével összhangban.
- (2) Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az e rendelet 76b. cikkének (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.
- (3) [...]

76b. cikk

Vizsgálóbizottsági eljárás

- (1) A Bizottságot munkájában egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság.
- (2) Az e cikkre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.
- (3) Amennyiben a bizottság nem nyilvánít véleményt, az Európai Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdését kell alkalmazni.

A 987/2009/EK rendelet

1. cikk

Fogalommeghatározások

- (2) bekezdés ea) pont „csalás”: az érintett tagállam(ok) jogát, az alaprendeletet vagy ezt a rendeletet sértő bármely szándékos cselekmény vagy szándékos mulasztás, amelynek célja szociális biztonsági ellátások megszerzése vagy igénybevétele, vagy a szociális biztonsági járulékok fizetésének elkerülése;

5. cikk

Más tagállamban kiállított dokumentumok és bizonyítékok jogi értéke

- (1) A valamely tagállam intézménye által az alaprendelet és a végrehajtási rendelet alkalmazása céljából egy személy helyzetének bemutatására kiállított dokumentumokat, valamint a dokumentumok kiállításának alapjául szolgáló bizonyítékokat a többi tagállam intézményeinek mindaddig el kell fogadniuk, amíg azokat a kiállító tagállam vissza nem vonja vagy érvénytelenné nem nyilvánítja.
- (1a) Amennyiben nincs kitöltve az összes kötelező mező, a dokumentumot átvevő tagállami intézmény haladéktalanul értesíti a kiállító intézményt a dokumentum hiányosságáról. A kiállító intézmény ekkor vagy a lehető legrövidebb időn belül helyesbíti a dokumentumot, vagy adott esetben visszaigazolja, hogy a dokumentum kiállításának feltételei nem teljesülnek. Amennyiben az érintett 30 munkanapon belül nem bocsátja rendelkezésre a hiányzó kötelező információt, a megkereső intézmény eljárhat úgy, mintha a dokumentum kiállítására egyáltalán nem került volna sor, tájékoztatva erről a kiállító intézményt.³

³ *Lehetséges, hogy egy későbbi szakaszban átmeneti rendelkezést kell megállapítani az e módosító rendelet hatálybalépését megelőzően kiállított dokumentumok érvényességére vonatkozóan.*

- (2) A 19a. cikk sérelme nélkül, amennyiben a dokumentum érvényessége vagy az alapját képező tények helytállósága tekintetében kétség merül fel, a dokumentumot átvevő tagállami intézménynek kérnie kell a kiállító intézménytől a szükséges pontosításokat, valamint adott esetben a dokumentum visszavonását vagy helyesbítését. A kiállító intézménynek felül kell vizsgálnia a dokumentum kiállításának alapját képező indokokat, és szükség esetén vissza kell vonnia vagy helyesbítene kell a dokumentumot.
- (3) Ha az érintett személy(ek) által szolgáltatott információ, a dokumentum vagy a bizonyíték érvényessége vagy a dokumentum alapját képező tények helytállósága tekintetében kétség merül fel, az illetékes intézmény kérésére – amennyiben ez lehetséges – minden érintett intézménynek el kell végeznie ezen információ vagy dokumentum szükséges ellenőrzését.
- (4) Amennyiben az érintett intézmények között nem jön létre megállapodás, az ügyet az illetékes hatóságokon keresztül az igazgatási bizottság elé lehet terjeszteni, legkorábban egy hónappal azt a napot követően, amikor a dokumentumot kézhez vevő intézmény benyújtotta a kérelmet. Az igazgatási bizottságnak azon naptól számított hat hónapon belül, amikor az ügyet elé terjesztették, meg kell kísérelnie közelíteni egymáshoz az álláspontokat. Ennek keretében és az alaprendelet 72. cikkének a) pontjával összhangban az igazgatási bizottság határozatot fogadhat el az alaprendelet és e rendelet vonatkozó rendelkezéseinek értelmezéséről. Az érintett hatóságok és intézmények meghozzák az igazgatási bizottság e határozatának alkalmazásához szükséges intézkedéseket, mégpedig anélkül, hogy sérülne az érintett hatóságok, intézmények és személyek joga arra, hogy a tagállamok jogszabályaiban, valamint e rendeletben vagy a Szerződésben foglaltak szerint eljárást kezdeményezzenek, illetve bírósághoz forduljanak.

14. cikk

Az alaprendelet 12. és 13. cikkére vonatkozó pontosítások

- (1) Az alaprendelet 12. cikkének (1) bekezdése alkalmazásában az „a személy, aki a tagállamok egyikében munkavállalóként végzi tevékenységét egy munkáltató alkalmazásában, aki tevékenységeit szokásosan abban a tagállamban végzi, és akit az említett munkáltató egy másik tagállamba küld”, lehet olyan személy, akivel azzal a céllal létesítettek munkaviszonyt, hogy egy másik tagállamba küldjék, feltéve, hogy az érintett személy – közvetlenül a foglalkoztatás kezdetét megelőzően – már legalább [három] hónapja azon tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozott, amelyben munkáltatója letelepedettnek tekinthető.
- (1a) Azt követően, hogy egy, az alaprendelet 12. cikkének (1) bekezdésével összhangban másik tagállamba küldött személy vagy egy, tevékenységét az alaprendelet 12. cikkének (2) bekezdésével összhangban egy másik tagállamban önálló vállalkozóként folytató személy folyamatosan vagy legfeljebb [két] hónapos megszakításokkal összesen 24 hónapig ezen másik tagállamban folytatta tevékenységét, ugyanez a munkavállaló vagy önálló vállalkozó a 12. cikk (1), illetve (2) bekezdése alapján ugyanabban a tagállamban nem kezdhet addig újabb időszakot, amíg az előző időszak végétől legalább [két] hónap el nem telik.
- (5a) Az alaprendelet II. címének alkalmazása céljából a „bejegyzett székhely vagy üzletviteli hely” az a bejegyzett székhely vagy üzletviteli hely, ahol a vállalkozás érdemi döntéseit meghozzák, és központi ügyviteli feladatait ellátják. A bejegyzett székhely vagy az üzletviteli hely meghatározása céljából több tényezőt is figyelembe kell venni, így többek között:
- i. a legfelsőbb vezetők lakóhelyét,
 - ii. a közgyűlések helyét,
 - iii. azt a helyet, ahol az ügyviteli és számviteli iratokat tárolják,
 - iv. a pénzügyi és mindenekelőtt a banki ügyletek végrehajtásának helyét,
 - v. az árbevételt, a munkaidőt, a teljesített szolgáltatások számát és/vagy a nyereséget,
 - vi. a végzett tevékenység szokásos jellegét.

A bejegyzett székhely vagy az üzletviteli hely meghatározása céljából átfogó értékelést kell végezni, megfelelően súlyozva a fent említett kritériumokat. A folyamat részletes szabályait az igazgatási bizottság határozza meg.

- (12) Az alaprendelet 13. cikkének alkalmazása céljából az Unió területén kívül lakóhellyel rendelkező és a munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenységüket két vagy több tagállamban folytató személyek tekintetében az alaprendeletnek és a végrehajtási rendeletnek az alkalmazandó jogszabályok meghatározására vonatkozó rendelkezéseit értelemszerűen kell alkalmazni, figyelemmel arra a rendelkezésre, miszerint az érintett személy lakóhelyét abban a tagállamban lévőnek kell tekinteni, amelyben az érintett személy a munkaidőt tekintve tevékenységei nagyobb részét végzi az Unió területén.

15. cikk

Az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdése b) és d) pontjának, 11. cikke (4) bekezdésének, 11. cikke (5) bekezdésének és 12. cikkének alkalmazására vonatkozó eljárások (az érintett intézmények részére történő információnyújtás)

- (2) Az (1) bekezdést értelemszerűen kell alkalmazni az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdése d) pontjának és 11. cikke (5) bekezdésének hatálya alá tartozó személyekre.

16. cikk

Az alaprendelet 13. cikkének alkalmazására vonatkozó eljárás

- (1) Az a személy, aki két vagy több tagállamban végez különböző tevékenységeket, köteles értesíteni erről a lakóhelye szerinti tagállam illetékes hatósága által kijelölt intézményt. A tájékoztatást az érintett személy nevében a munkáltató is megadhatja.

- (2) A lakóhely szerinti kijelölt intézménynek haladéktalanul meg kell határoznia az érintett személyre alkalmazandó jogszabályokat, tekintettel az alaprendelet 13. cikkére és a végrehajtási rendelet 14. cikkére. Ha ez az intézmény azt állapítja meg, hogy annak a tagállamnak a jogszabályait kell alkalmazni, amelyben az intézmény található, tájékoztatnia kell az alkalmazandó jog meghatározásáról minden olyan tagállam kijelölt intézményét, amelyben az érintett személy tevékenységet folytat és/vagy amelyben a munkáltató székhelye található.
- (3) Ha a lakóhely szerinti kijelölt intézmény azt állapítja meg, hogy egy másik tagállam jogát kell alkalmazni, ez a jogmeghatározás csak ideiglenes jellegű lehet, és az intézménynek haladéktalanul tájékoztatnia kell az alkalmazandó jog ideiglenes meghatározásáról minden olyan tagállam kijelölt intézményét, amelyben az érintett személy tevékenységet folytat és/vagy amelyben a munkáltató székhelye található. Az ideiglenes jogmeghatározás két hónappal azon dátumot követően válik véglegessé, amikor a tagállamok illetékes hatóságai által kijelölt intézmények arról tájékoztatást kaptak, kivéve ha e két hónapos időszak vége előtt ezen intézmények közül legalább egy arról tájékoztatja a lakóhely szerinti kijelölt intézményt, hogy nem tudja elfogadni az ideiglenes jogmeghatározást vagy nem ért egyet azzal.
- (5) Azon tagállam illetékes intézménye, amelynek jogszabályait akár ideiglenesen, akár véglegesen alkalmazandóként határozták meg, köteles haladéktalanul értesíteni erről az érintett személyt és e személy munkáltatóját.

19. cikk

Az érintett személyek és a munkáltatók tájékoztatása

- (3) Ha egy intézménytől a fent említett tanúsítvány kiállítását kérik, az intézménynek el kell végeznie az alaprendelet II. címében foglalt szabályok alkalmazása szempontjából releváns tények megfelelő értékelését, és meg kell erősítenie, hogy a tanúsítványban szereplő információk helytállóak.

19a. cikk

Együttműködés az alkalmazandó jog alapján kiállított dokumentumok érvényességével kapcsolatos kétségek felmerülése esetén

- (1) Amennyiben kétség merül fel az alkalmazandó jog alapján az adott személy helyzetét tanúsító dokumentum érvényessége vagy a dokumentum alapját képező tények helytállósága tekintetében, a dokumentumot átvevő tagállami intézménynek kérnie kell a kiállító intézménytől a szükséges pontosításokat, valamint adott esetben a dokumentum visszavonását vagy helyesbítését. A kérelmező intézménynek meg kell indokolnia a kérését, és mellékelnie kell a kérés alapját képező, vonatkozó igazoló dokumentumokat.
- (2) Ilyen kérés kézhezvétele esetén a kiállító intézménynek felül kell vizsgálnia a dokumentum kiállításának alapját képező indokokat, és amennyiben hibát észlel, a kérés kézhezvételétől számított 30 munkanapon belül vissza kell vonnia vagy helyesbítenie kell a dokumentumot. A visszavonásnak vagy helyesbítésnek visszamenőleges hatállyal kell bírnia. Mindazonáltal, ha fennáll annak kockázata, hogy az eljárás aránytalan helyzetet eredményez, például azt, hogy egy biztosított személy az érintett összes tagállamban az érintett teljes időszakra vagy annak egy részére elveszíti biztosított jogállását, a tagállamok megvizsgálják az alaprendelet 16. cikke alkalmazásának lehetőségét. Amennyiben a kiállító intézmény a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján úgy ítéli meg, hogy nem fér kétség ahhoz, hogy a dokumentumot kérelmező személy csalást követett el, köteles a dokumentumot haladéktalanul és visszamenőleges hatállyal visszavonni vagy helyesbíteni.
- (3) Ha a kiállító intézmény a dokumentum kiállításának alapját képező indokok felülvizsgálata során nem tár fel hibát, köteles a kérés kézhezvételétől számított 30 munkanapon belül minden rendelkezésre álló bizonyítékot továbbítani a megkereső intézménynek. Sürgős esetekben, amennyiben a kérésben egyértelműen megjelölték és indokolták a sürgősség okait, ezt a kérés kézhezvételétől számított tíz munkanapon belül kell megtenni akkor is, ha a kiállító intézmény még nem zárta le a fenti (2) bekezdés szerinti vizsgálatát.

- (4) Ha a megkereső intézménynek a rendelkezésre álló bizonyítékok kézhezvételét követően továbbra is kétségei vannak a dokumentum érvényessége vagy az abban szereplő bejegyzések alapját képező tények helytállósága tekintetében, vagy úgy véli, hogy a dokumentum kiállításának alapjául szolgáló információk tévesek, erre vonatkozó bizonyítékokat terjeszthet elő és további pontosításokat kérhet, valamint adott esetben a dokumentum visszavonását vagy helyesbítését kérheti a kiállító intézménytől a fent meghatározott eljárás keretében és határidőkön belül.
- (5) Ha a dokumentumot fogadó intézmény kételyei továbbra is fennállnak és az érintett intézményeknek nem sikerül megállapodásra jutniuk, az 5. cikk (4) bekezdését kell értelemszerűen alkalmazni.

73. cikk⁴

A jogalap nélkül nyújtott vagy folyósított, pénzbeli és természetbeni ellátások és a jogalap nélkül befizetett járulékok rendezése ellátások ideiglenes megállapítása vagy az alkalmazandó jogszabályok visszamenőleges hatályú változása esetén

⁴ A szociális kérdésekkel foglalkozó munkacsoport úgy döntött, hogy a 73. cikket később, a végrehajtási rendelet IV. CÍMÉVEL egyidejűleg fogja megvitatni.